

崇德

仙佛慈訓

TIÊN PHẬT TỪ HUẤN

濟公活佛 慈訓

TÊ CÔNG HOẠT PHẬT từ huấn

西元二〇一〇年歲次庚寅七月初六日、十三日

Mùng 06 & 13 tháng bảy năm Canh Dần 2010

發一崇德 台北道場 中壢區 盟德壇

Phật Đường Minh Đức, khu Trung Lịch, Đạo trường

Đài Bắc, Phát Nhất Sùng Đức

社會界越語兩天率性進修班

Lớp Suất Tính Tiên Tu 2 ngày thuộc giới XH Việt ngữ

中華民國九十九年歲次庚寅七月初六日 盟德佛壇
Phật Đường Minh Đức Mừng 06 tháng 07 Tuế thứ
Canh Dần Năm 99 Trung Hoa Dân Quốc

孝悌忠信禮義

恭求仙佛慈悲指示訓

Cung cầu Tiên Phật từ bi chỉ thị huấn

明明這一條 好好記得牢
上天傳三寶 悟者智慧高
先天之大道 行者是英豪
此生誠在抱 修辦方針找

(Các con hãy hiểu rõ và nhớ kỹ một điều,
Thượng Thiên truyền Tam Bảo, người ngộ được trí tuệ
sẽ cao, đây là đại Đạo của Tiên Thiên, người hành Đạo
chính là anh hào, phải thành khẩn trân trọng cả cuộc
đời, để tìm ra phương châm cho việc tu Đạo)

吾乃

南屏濟顛 奉

中旨

降塵囂

入門參叩

皇申駕

問聲徒兒各 Xin chào

平靜心氣勿急躁

再待師來批訓描

哈哈

Ta là

Nam Bình Tế Diên Phụng

Mẫu chỉ giảng phạm trần, vào cửa sớm khầu đầu
tham giá

Hoàng Mẫu

Xin chào các đồ nhi, các con hãy bình
tâm tĩnh khí lắng nghe thầy phê huấn.

Ha ha

甚是殊勝逢白陽 有緣遊子明道章
超生了死去名象 不再輪迴困汪洋
有緣之者仁義倡 行功立德道化幫
人生逢道此一場 非有根基難明詳
得道超生可了死 非是虛語來張狂
徒等悟性人我忘 皆非平凡亦非常
引保帶入先天道 得授指點超凡響
不須人間是非議 迷昧困惑失主張
徒等有幸率性入 明德新民好文章
超人一等解虛妄 別於以往辦一場

徒今入了法會裡 道理安心課聽講
講師點傳來開解 抱道奉行正堂堂
好不好

Quả thật là cơ hội hết sức đặc biệt gặp được thời kỳ Bạch Dương, để cho chúng sinh làm đường hữu duyên hiểu được đạo chương, siêu sanh liễu tử từ bỏ danh lợi hình tượng, để không còn luân hồi khổ đau trong bể khổ nhân gian. Người hữu duyên biết đề xướng nhân nghĩa, hành công lập đức giúp đạo hoá muôn nơi. Cuộc đời này có cơ hội gặp được đại Đạo, nếu không có căn cơ tốt thì khó có thể hiểu được căn kẽ thấu đáo. Đắc Đạo có thể siêu sanh và liễu tử, điều này tuyệt đối không phải trò đùa, các đồ nhi ngộ ra bản tánh, bỏ đi những thứ tầm thường, điều này thật không đơn giản. Dẫn bảo sư dẫn các đồ nhi bước vào tiên thiên đại Đạo, nhận được minh sư nhất chỉ điểm diệu kỳ, không còn dị

ngộ thị phi chuyện nhân gian, mê muội nghi hoặc
mất chủ trương. Các trò may mắn được tham dự
lớp Suất tính tiến tu, Minh đức, Tân dân đều có
những bài học quý giá. Vượt trên một bậc giải trừ
hư vọng, Pháp hội lần này tiến bộ hơn những lần
trước kia. Nay các đồ nhi đã đến đây, hãy yên tâm
lắng nghe các vị giảng sư và điểm truyền sư giảng
giải để hiểu thêm nhiều đạo nghĩa, đường đường
chánh chánh thực hành theo Đạo.

Được không các đồ nhi?

問聲徒兒來到台灣 異鄉工作居住 習不習慣
呀 辛不辛苦啊「很辛苦」 大家都是有緣 才能
在此佛堂共聚首 對不對 賺錢雖然辛苦 但終究
可以改變自己的命運的 乃是改變人心同天心 知
道嗎

大家來此 寫一句 翻譯一句 好不好 大家

來此 是為了啥 是不是來開法會呢 能來到此的
人 皆是祖上有德 三生有修 根基好 緣份夠
才能來此做班員 坐仙椅 坐了仙椅 九玄七祖都
可以沾光呀 所以徒兒啊 聽課要認真 上課要專
心 聽講道理 明白人生的真諦 可以改變以往
的思想 好比說 以前喜歡計較 計較心裡好不好受
啊 一個人心量大 不計較 會不會比較快樂呢
計較不快樂 對不對啦 不計較自然不煩愁 所以
常常展笑顏 對不對呢 記得哦

我們人人臉上都有一葫蘆 葫蘆打開 福氣來
葫蘆常閉 福氣塞 常常打開自性的葫蘆 十字街
口不徬徨 十字街口有主張 有主張有方向 人生
不慌忙 是不是呢 首先恭禧好徒兒 現在自己親
手把自己的葫蘆打開 大家一起來做做 好嗎

將食指放嘴角往上拉 這種臉形是不是在笑呢
一起放聲 哈 哈 哈 笑開計較的心腸 笑開自
己的幸福 讓幸福時時洋溢 在自己的臉上 好嗎

改變命運由自己做起 對不對呢 送給徒兒寶
葫蘆 寶葫蘆有幸福 眾生渡 幸福入 好不好呢
真是好徒兒 真是聰明 有智慧的乖徒兒 修

道由自己 惺心好好做完全 對不對呢 徒兒都是
很有智慧的眾生 希望好徒兒 將大道好好來傳揚
好不好呢

再精進 三施來並進 好嗎 為師豎起大姆指
徒兒讚啊 徒兒自己說 自己讚不讚 如同火車開
進了火車站 讚(站是台語的諧音)的是讚啦 讚
讚 讚 拍手叫好 讓自己的人生 從此改變 讓
諸天仙佛同讚助 好不好呢 好那 恭禧好徒兒
打起精神 好好用心 聽道理 將道理讓自己身體
力行 好好做出來 好不好呢 一人一顆糖果 讓
自己的嘴裡甜甜的 說話也甜甜 好嗎 中午了
午餐很好吃 待會兒多多用好不好 吃素很好啊
你們現在提倡吃素 環保救地球 對不對呢 大家
都是走在時代的尖端 很流行哦 心中有主 心裡
存善 才不會隨著潮流迷失自己 大家都是有智慧
都會分辨是與非 都會明白好與壞 撥空常常回來
佛堂 加油充電 接受佛光普照 好不好呢 為師
今天說到這裡 隱於佛堂止了玉筆 大家珍重 有
用肉體好自向道 發揚真理

哈哈止

Thầy xin hỏi các đồ nhi đến Đài Loan, cư trú và làm việc tại nơi đất khách quê người có quen không? Có vất vả không? (- Rất vất vả). Các đồ nhi đều là những người có duyên, mới có thể cùng sum họp tại Phật đường này, đúng không? Việc kiếm tiền tuy có vất vả, nhưng suy cho cùng điều có thể thay đổi được số phận của bản thân, chính là thay đổi lòng người thuận theo ý trời, các đồ nhi có biết không? Bây giờ chúng ta nói một câu rồi phiên dịch một câu nhé, được không? Các đồ nhi đến đây là vì cái gì? Có phải đến tham dự Pháp hội không? Những người có thể đến đây, đều là người có tổ tiên có đức, có tu trong ba đời, có căn cơ tốt, đủ duyên đủ phận mới có thể đến đây để làm học viên của lớp này, được ngồi ghế tiên, ngồi vào ghế tiên rồi thì tổ tiên cũng được chiêm quang, cho nên các đồ nhi ơi, khi

nghe giảng phải thật nghiêm túc, chuyên tâm nghe giảng đạo nghĩa, hiểu được ý nghĩa thật sự của đời người, có thể thay đổi tư duy trước đây, chẳng hạn như, trước đây thường hay so đo tính toán với người khác, việc so đo như vậy trong lòng có dễ chịu không? Nếu một con người có tấm lòng rộng lượng, không so đo tính toán, thì có vui vẻ hơn không? So đo tính toán tất nhiên là không vui, đúng không? Không so đo tính toán thiết hơn tự nhiên sẽ không có phiền não, cho nên thường nở nụ cười, đúng không các đồ nhi? Các con phải ghi nhớ điều này nhé.

Trên khuôn mặt của mỗi người chúng ta đều có một chiếc hồ lô, nếu chiếc hồ lô được mở ra, phúc khí sẽ đến, còn hồ lô đóng lại, phúc khí cũng sẽ không có. Các đồ nhi phải thường xuyên mở ra chiếc hồ lô của bản tánh, khi đứng trước ngã ba đường sẽ không bị bàng hoàng, có chủ trương là có phương hướng, cuộc đời sẽ không hoang mang, đúng không? Trước tiên thầy xin chúc mừng các đồ nhi ngoan

của thầy, bây giờ các con hãy tự mình mở ra chiếc hồ lô của mình, tất cả chúng ta hãy cùng nhau thực hiện thử nhé, được không?

Các con hãy lấy ngón tay trỏ đặt vào mép môi rồi kéo lên, khuôn mặt của các con có phải đang cười không? Bây giờ các con hãy cùng nhau cười to HA HA HA. Cười để bỏ đi sự sợ hãi, cười để mang lại hạnh phúc cho bản thân, để hạnh phúc luôn luôn tràn đầy trên khuôn mặt của mình có được không các con? Việc thay đổi số phận phải do bản thân mỗi người thực hiện, đúng không? Thầy tặng cho các con chiếc hồ lô quý, trong hồ lô có chứa đầy hạnh phúc, các con càng độ hoá chúng sinh, hạnh phúc càng nhiều, được không các con? Các con quả thật là những đồ nhi tốt, đồ nhi ngoan, đồ nhi thông minh của thầy. Việc tu đạo là do bản thân tự dụng tâm làm cho thật tốt thật trọn vẹn, đúng không? Các con đều là chúng sinh có trí tuệ, thầy hy vọng các đồ nhi giỏi của thầy có thể truyền bá đại Đạo đến khắp nơi, được không các con?

Các con phải ngày càng tinh tiến hơn, cùng nhau thực hành tam thí để cùng nhau tiến bộ, được không các con? Thầy giơ ngon tay cái lên để khen các con, các con hãy tự đánh giá mình có đáng khen không? Quả thật là rất tuyệt vời! Hoan hô! Hoan hô! Hoan hô! Các con hãy vỗ tay, để cho cuộc đời của mình từ đây sẽ thay đổi, để cho chư tiên thiên phật cùng tán trợ, được không các con? Tốt lắm, Thầy chúc mừng các học trò ngoan của Thầy, nâng cao tinh thần, cố gắng dụng tâm, nghe giảng đạo nghĩa, vận dụng đạo nghĩa để bản thân tích cực thực hành, làm cho thật tốt, được không các con? Thầy tặng các con mỗi người một viên kẹo, để miệng các con luôn ngọt ngào, nói chuyện cũng ngọt ngào, được không các con? Giờ thì đã trưa rồi, cơm trưa rất ngon, lát nữa các con hãy dùng thật nhiều nhé. Ăn chay rất tốt đó các con, các con nay đang đề xướng việc ăn chay, bảo vệ môi trường để cứu lấy trái đất, đúng không? Các con đều là những người đi tiên phong của thời đại, rất thịnh hành đó,

trong tâm có chủ, trong lòng hướng thiện, có vậy mới không bị mê muội trong vòng xoáy của thời đại, các con đều rất có trí tuệ, đều biết phân biệt phải trái, đều hiểu rõ tốt xấu, nếu có thời gian rảnh rỗi các con hãy thường xuyên trở về Phật đường, để tiếp thêm sức mạnh, tiếp nhận Phật quang phổ chiếu, được không các con? Thầy hôm nay chỉ nói đến đây, thầy sẽ ẩn mình trong Phật đường và xin dừng bút, các đồ nhi hãy bảo trọng, sử dụng thân thể này để hướng về Đạo, phát huy tuyên dương chân lý.

Ha ha chỉ

I K T C D S

濟公活佛行誼：

浙江省天台縣，有一位宰官姓李名茂春，為人純正不貪名利，後辭官隱居。他的原配王夫人，樂善好施，結婚三十年尚無子嗣。一天晚上，王夫人夢見一位紫腳金色的人拿一朵五彩色的蓮花送給她，她毫不躊躇地把它吞下肚，從此就身懷六甲，於宋光宗元年十二月初八日，生下一名面如滿月，眉目清秀的男嬰，這就是我們的活佛老師。

活佛老師自幼熟讀四書五經、諸子百家，不僅精通文理，而且吟詩作賦樣樣精通。有位道清長老欲度化活佛老師，活佛老師說：「我尚有三件大事未了，所以難以接納長老的美意，一是古今沒有一個頑鈍的高僧，所以我還很幼稚且書又讀不多，那敢妄想的忝了上乘的精微。二是天下沒有一個不孝的佛菩薩，何況我的父母在堂，上無兄，下無弟可奉養父母，怎敢棄父母不顧，而去出家。三是出家傳燈必要有高僧摩頂，現在叢林佛堂雖多，卻少有摩頂的大善知識，所以我不敢冒然出家。」道清長老認為前一、二項，活佛老師已具足，至於第三項，長老可以擔得，於是活佛老師就問：「老師父此身，住在世間有幾年了？」道清長老回答：「老僧住世，已有六十二年之餘了」活佛老師問：「此身既然住世六十二年餘，那麼身內的這一點靈光是住在什麼地方？」這話一問，竟問倒了道清長老。

到了十八歲，王夫人染病，不到幾天竟與世長辭，父親繼之也撒手西歸，人命的無常，使老師感悟時光的易逝，生死大事不容忽視，於是到杭州西湖靈隱寺拜遠瞻堂長老出家學習打坐，活佛老師一夜之間跌了好幾回，他想著：「我出家的目的是指望能明心見性，而對佛法有所體驗了解，但是，如今卻像死人似的只坐在聾聽瞎視中，這和那些土木泥膏像有什麼差別呢？因此要去拜辭方丈準備回家。在方丈室的遠瞻堂長老已知老師的

情況，當活佛老師到了方丈室，遠瞻堂長老叫活佛老師走近些，就往面門打一巴掌，並且大喝說：「自己來處還不悟，倒向老僧尋去路，這一掌，打你這個沒記性。」這麼一打竟把老師給打開悟了，老師遂記得自己的前世因緣，於是在他的心坎裡，已經灑然脫去下根性，而添上了「上根智」。

活佛老師為了抹藏本相，和光同塵，他的一舉一動，都是帶著幾分癡癡醉醉的姿態，有時帶著一班孩子在冷泉寺玩遊戲，有時和一大群猿猴翻觔斗，有時自個兒遊山玩水，高唱山歌，有時大街小巷與人結緣，鞋子破、帽子破，身上袈裟也破，但是秉著一份濟世救人的慈悲心腸，那裡不平那裡就有活佛的蹤影。有一個人為了找尋自己的女兒，遍尋不著，內心十分痛苦失望，準備上吊自殺，濟佛百般勸化，又用佛力幫助此人找到女兒，父女團聚，重溫天倫。有一回，濟佛路經一個村莊，適巧有人結婚娶親，全村正在慶祝，但是濟佛知道村旁的那座山即將傾倒，於是活佛老師搶了新娘，背了就跑，全村的人也追著濟佛跑，一直追到村莊外，此時，山倒了將村莊壓平了，若活佛老師不適時逗著大家追他，則全村的村民性命不保，村民見此，真是驚心動魄，也了解活佛的用心。

有一朝官叫沈五官，與活佛老師相識，一次他請活佛老師喝酒，欲試一下活佛老師的定力，找了一個姑娘陪活佛老師，活佛老師酒醉心頭定，不動如山，活佛老師獨自睡在炕上，那位姑娘自己也睡去了，轉天清早，沈五官聽那姑娘提起，深深地佩服說：「道高龍虎伏，德重鬼神欽，真不愧為一個出家人。」活佛老師遊化人間的事跡很多，十分精彩。五十幾年的遊戲神通，自山明水秀的西湖以及江南太湖流域一帶，都傳頌著濟佛的神跡，數十年來勸化人心，除魔降妖，挽天地正氣於不倒，立人間綱常於不墜，宋朝的濟公活佛，家喻戶曉，傳為千古美談。

濟佛為了在人間繼續救苦救難，不戀先天果位，倒駕慈航，在人間降世七十二回，廣渡有情、隨緣渡化，所以我們很多前賢在過去世當中曾為老師的親朋、眷屬及弟子，因此在這次普渡三曹中，我們又拜在活佛門下，這一世與老師的緣分，就更加殊勝了。我們沾恩躬逢此白陽時期，應該自我體察此殊勝因緣，積極投入修辦行列，己立立人已達達人，以報天恩師德於萬一，才不虛度此生。

孝悌忠信禮義廉恥

崇德學院

CHUYỆN KỂ VỀ THẦY TẾ CÔNG HOẠT PHẬT

Tại huyện Thiên Đài, tỉnh Triết Giang, có một vị quan tể họ Lý tên là Mậu Xuân, ông là người chính trực không tham danh lợi, về sau từ quan ở ẩn. Vợ ông là Vương phu nhân, thích bố thí giúp đỡ người khác, hai người đã kết hôn được 30 năm nhưng vẫn chưa có con nối dõi. Một đêm nọ, Vương phu nhân nằm mộng thấy một người có bàn chân màu kim tím tay cầm đoá hoa sen năm màu tặng cho bà. Vương phu nhân đã nuốt đoá hoa sen đó vào bụng mà không hề do dự, từ đó bà đã mang thai lục giáp. Vào tháng 8 tháng 12 năm thứ nhất đời vua Tống Quang Tông, đã hạ sinh một bé trai có khuôn mặt tròn trịa, khôi ngô tuấn tú. Bé trai đó chính là thầy Tế Công Hoạt Phật của chúng ta.

Từ nhỏ thầy Tế Công đã đọc thuộc tứ thư ngũ kinh và trư tử bách gia. Thầy không những tinh thông văn lý, mà còn giỏi việc ngâm thơ viết phú. Có vị Đạo Thanh trưởng lão muốn độ hoá thầy Tế Công, thầy đã nói rằng: “ta còn ba việc lớn chưa làm xong, cho nên khó lòng có thể tiếp nhận ý tốt của trưởng lão, thứ nhất là, xưa nay không hề có vị cao tăng nào ngu si đần độn cả, còn ta thì hãy còn ấu trĩ, cũng không đọc nhiều sách, đâu dám vọng tưởng đưa mình lên đẳng cấp thượng thừa. Hai là, thiên hạ không thể có một vị phật bồ tát bất hiếu, huống hồ cha mẹ ta còn sống, trên dưới đều không có anh em có thể phụng dưỡng cha mẹ, thì làm sao ta dám bỏ mặc cha mẹ không lo để đi xuất gia? Thứ ba, việc xuất gia truyền đăng thì cần phải có cao tăng tuyệt đỉnh, hiện nay đền chùa tuy nhiều, song lại rất hiếm tri thức đại thiện tuyệt đỉnh, cho nên trước khi suy nghĩ kỹ ta đâu thể tùy tiện xuất gia.” Đạo Thanh trưởng lão cho rằng hai điều đầu tiên, thầy Tế Công đã hội tụ đủ, riêng điều thứ ba, trưởng lão có thể gánh vác được, thế là thầy Tế Công liền hỏi: “Xin hỏi trưởng lão đến nay đã sống trên thế gian này bao nhiêu năm rồi?” Thanh Đạo trưởng lão trả lời: “Lão tăng tại thế đã hơn 62 năm rồi”. Thầy Tế Công lại hỏi: “Nếu như đã sống trên thế gian này hơn 62 năm, vậy thì xin hỏi điểm linh quan trong cơ thể trưởng lão nằm ở đâu?” câu hỏi này đã

khiến Đạo Thanh trưởng lão không thể trả lời được.

Đến năm thầy 18 tuổi, Vương phu nhân bị bệnh, được vài hôm bà qua đời. Phụ thân cũng đã về cõi Tây thiên không lâu sau đó. Sự vô thường của đời người, khiến cho thầy hiểu ra sự quý báu của thời gian, không được phép xem nhẹ chuyện sinh tử. Thế là thầy đến Linh Ẩn Tự tại Tây Hồ, Hàng Châu bái Viễn Hạch trưởng lão xuất gia học ngồi thiền. Trong một đêm thầy đã bị ngã rất nhiều lần, thầy nghĩ: “Mục đích xuất gia của ta là mong được minh tâm kiến tánh, để ngộ được Phật pháp, vậy mà hiện giờ lại chỉ biết ngồi đây cảm điếc mù loà như một cái xác chết, vậy thì có khác gì là cỏ cây đất đá đâu?” Do đó, thầy đến từ giả phương trưởng chuẩn bị trở về nhà. Viễn Hạch trưởng lão trong phòng phương trưởng đã biết được những ý nghĩ của thầy, khi thầy bước vào phòng phương trưởng, Viễn Hạch trưởng lão bảo thầy đến gần hơn và tát thẳng vào mặt thầy một cái tát, đồng thời quát lớn: “Nơi đến còn chưa ngộ, há có thể biết nơi về, cái tát này, ta đánh vì cái tánh hay quên.”

Chính cái tát này đã khiến thầy khai ngộ, thầy đã nhớ ra được nhân duyên những kiếp trước của mình. Thế là trong tâm khảm của thầy, thầy đã có thể nhẹ nhàng vứt bỏ những tánh khí thông tục tầm thường, và tìm thấy nguồn trí tuệ thượng căn.

Để che giấu thân phận, hoà nhập chúng sinh, nhất cử nhất động của thầy Tế Công đều phần nào mang dáng vẻ của một gã điên khùng say rượu. Có lúc thầy chơi đùa với bọn trẻ con tại Lân Tuyên Tự, có lúc thầy lộn nhào với một lũ khi, có lúc thầy lại đi ngao du sơn thủy một mình, cất cao giọng hát, có lúc thầy đi khắp các con đường ngõ hẻm để kết duyên với mọi người. Với đôi giày rách, chiếc mũ rách và chiếc áo cà-sa cũng rách trên người, song, bằng tấm lòng từ bi độ thể cứu người, nơi đâu có bất bình là nơi đó có dấu chân của thầy Tế Công. Có một người vì muốn tìm lại đứa con gái mất tích của mình, nhưng tìm khắp nơi mà vẫn không thấy, trong lòng hết sức đau khổ và thất vọng, nên đã tìm cách định treo cổ tự vẫn. Thầy đã tìm đủ mọi cách để can ngăn khuyên bảo, và cuối cùng thầy dùng Phật pháp giúp ông ấy tìm được con mình, cha con đoàn tụ, vui vầy bên nhau. Có một lần, thầy Tế Công đi ngang một ngôi làng, vừa lúc có người làm lễ kết hôn. Tất cả dân làng đều đang chúc mừng cho đám cưới, nhưng thầy biết rằng ngọn núi cạnh làng sắp bị sạt lở, thế là thầy đã cướp tân nương, cõng trên lưng chạy ra khỏi làng, người dân trong làng đều chạy đuổi theo thầy, đuổi mãi cho đến khi ra khỏi ngôi làng. Khi đó, quả thật ngọn núi đổ xuống lấp bằng cả ngôi làng. Nếu thầy Tế Công không gây sự đùa cợt khiến mọi người đuổi theo, thì tánh mệnh của tất cả dân làng đã không còn. Dân làng thấy vậy, thật sự cảm thấy kinh hãi bất ngờ, từ đó cũng đã hiểu được dụng tâm của thầy.

Có một vị quan trong triều gọi là Thẩm Ngũ Quan, quen biết với thầy Tế Công. Một hôm, ông ta mời thầy Tế Công đến uống rượu, để thử xem định lực của thầy tu luyện đến đâu.

Ông ta đã đưa một cô gái đến ngồi uống rượu cùng thầy. Thầy Tế Công rượu say nhưng lòng không lay, thầy ngồi bất động như tượng và ngủ một mình trên giường lò, cô gái đó cũng phải đi ngủ một mình ở một nơi khác. Sáng hôm sau, Thảm Ngũ Quan nghe cô gái đó kể lại, tỏ ra hết sức khâm phục và nói: “Đạo cao long hổ phục, đức trọng quỷ thần khâm, thật không hổ danh là một người xuất gia.” Các câu chuyện về thầy Tế Công đi khắp nhân gian độ hoá chúng sinh thật nhiều không kể xiết và hết sức hấp dẫn ly kỳ. Sự du hí thần thông trong hơn 50 năm, từ vùng Tây Hồ non xanh nước biếc cho đến lưu vực Giang Nam Thái Hồ, khắp nơi đều truyền tụng về những câu chuyện thần kỳ của thầy Tế Công. Trong suốt khoảng thời gian ấy, thầy đã khuyên hoá nhân tâm, trừ ma hàng yêu, gìn giữ chánh khí cho đất trời, xây dựng cương thường trong nhân gian. Trên khắp thế gian, mọi người mọi nhà đều biết đến và truyền tụng nhau về Thầy Tế Công Hoạt Phật đời nhà Tống với những câu chuyện được lưu hương nghìn đời.

Để có thể tiếp tục cứu khổ cứu nạn tại nhân gian, Thầy Tế Công đã không luyến tiếc quả vị nơi Cực lạc, 72 lần thầy giáng thế xuống nhân gian, đeo lá pháp thuyền từ bi, kết thiện duyên ở khắp nơi, tuý duyên độ hoá chúng sinh. Do đó, rất nhiều các vị tiền hiền chúng ta trong những kiếp trước đã từng là người thân, bằng hữu hay đệ tử của thầy. Cho nên, trong lần phổ độ tam tào này, chúng ta lại quỳ dưới cửa Phật của thầy, và chắc chắn duyên phận của chúng ta với thầy trong kiếp này sẽ càng đặc biệt hơn nhiều. Chúng ta may mắn được hưởng hồng ân sinh dưới thời bạch dương, phải biết nhận thức mỗi nhân duyên thù thắng này, tích cực gia nhập hàng ngũ những người tu Đạo, hành Đạo. Tự bản thân chúng ta phải biết nắm bắt và chia sẻ những gì mình đạt được cho người khác, để phần nào có thể báo đáp được sự to lớn của thiên ân sư đức, có vậy mới không uổng sống kiếp này.

IKTCD S

The logo of Chongde College is a circular emblem. At the top, it features the motto '孝悌忠信禮義廉恥' (Xiao Ti Zhong Xin Li Yi Lian Chi) in a curved banner. Below this, the name '崇德學院' (Chongde College) is written in large, bold characters. Underneath the name, there are two vertical columns of text: '立志' (Lì Zhì) and '崇德' (Chongde) on the left, and '敦禮' (Dun Li) and '品' (Pin) on the right. The entire emblem is flanked by stylized leafy branches.

法會側記：

時轉初秋，陽光依舊魅力四射，片片祥雲，伴隨原佛子們齊聚盟德佛壇，人人臉上展開歡欣的笑靨，開啟這場天人共辦的殊勝法會。

獻供請壇後，點傳師為大家慈悲解說班規與法會因由，堅定我們學修道這份初發心；在眾人翹首企盼、誠心所感下，近午時分，活佛老師藉著三才揮動木筆沙盤，給班員慈悲勉勵。老師臨壇，即提醒我們須牢記上天所傳之三寶，抱道奉行，方為真英豪。我們適逢白陽盛會，求了大道，能夠超生了死、脫出輪迴，真是互古未有之奇緣！今日又入了率性進修班，老師誇讚徒兒們「超人一等解虛妄 別於以往辦一場」，當然要認真聽講，把握良機！

「徒兒來到台灣，異鄉工作居住，習不習慣呀？辛不

辛苦啊？」老師最瞭解徒兒遠渡重洋到異地討生活的艱辛，簡單的問候傳遞出最深摯的關心。我們今日緣份好、根基夠，祖上有德，才能夠來到台灣求道又開法會，讓九玄七祖同沾光，老師慈悲告訴徒兒們：改變命運的根本乃在於「改變人心同天心」呀！怎麼做呢？上課專心聽講，好好吸收道理，從改變思想開始，時時展露笑顏，便是開啟自性的葫蘆，福氣當然也常常來囉！慈愛的恩師還要大家伸出手來，提起自己的嘴角，親手打開葫蘆，頓時大家笑逐顏開，放聲大笑，現場洋溢一片幸福和氣。

老師也不忘告訴徒兒，改變命運由自己做起，更要發出我們這份慈悲心，廣渡眾生，多行佈施，將大道好好傳揚。老師稱讚大家有智慧，還很活潑的要我們豎起拇指為自己打氣「讚的是讚啦！讚！讚！讚！」一時讚聲不絕於耳！老師又慈悲賜給大家糖果，要我們「讓自己的嘴裡甜甜，說話也甜甜」，將道用行動表現出來，常回佛堂接受佛光普照，善念常存，找到生命主宰，莫隨波逐流而迷失了自己。雖然看不到活佛老師的形體，老師慈悲的笑顏卻如在目前，應機應緣給大家鼓勵打氣，也感動了在場每一個人。

短短兩天光陰，我們能坐在佛殿中接受法雨滋潤，明

白人生真諦，誠如老師慈悲「皆非平常亦非凡」，是累世因緣所積，及諸天仙佛、萬仙菩薩的護持助道，所有點傳師、辦事人員無為付出，才有此良機。畢班後，便是修道路上的新里程碑，願我們每個人都能改變人心合天心，發揚真理、傳揚大道，讓自性葫蘆時時開啟，由裡至外展現得道的喜悅，方不負此生得道的機緣，和活佛老師苦口婆心的成全勉勵呀！

Pháp Hội Tắc Ký

Bước sang đầu mùa thu, ánh nắng chan hoà toả khắp, bầu trời trôi nhẹ những áng mây lành, cùng với chúng Phật tử cùng nhau sum họp tại phật đường Minh Đức, nụ cười và niềm vui hiện trên khuôn mặt của mọi người, bắt đầu buổi Pháp hội thù thắng do trời và người cùng tổ chức.

Sau lễ hiến cúng dâng hương và thỉnh đàn, Diễm truyền sư từ bi giảng giải ban quy và giới thiệu buổi Pháp hội, để kiên định thêm trái tim ban sơ của những đạo thân mới bước chân trên con đường học Đạo. Dưới sự háo hức chờ đợi và lòng thành tâm

của toàn thể đạo thân, vào khoảng thời gian gần trưa, Thầy Tế Công Hoạt Phật đã mượn khiêu Tam tài khuấy động bút gỗ sa bàn, từ bi động viên khích lệ các học trò. Thầy vừa lâm đàn đã nhắc nhở chúng ta cần ghi nhớ Tam bảo do thượng thiên truyền thụ, phụng hành theo Đạo, mới là đáng anh hào thực sự. Chúng ta may mắn gặp được thời kỳ bạch dương, cầu được đại Đạo, có thể siêu sanh liễu tử, thoát khỏi luân hồi, quả thật là kỳ duyên xưa nay chưa bao giờ có! Hôm nay, chúng ta lại tham gia lớp Suất tính tiến tu, Thầy đã khen chúng ta “vượt trên một bậc giải trừ hư vọng, Pháp hội lần này tiến bộ hơn những lần trước kia”, thế thì chúng ta nhất định phải chú ý lắng nghe, nắm bắt cơ hội tốt này!

“Các đồ nhi đến Đài Loan, cư trú và làm việc tại nơi đất khách quê người có quen không? Có vất vả không?” Thầy là người rất hiểu cho sự khó khăn gian khổ trong cuộc sống của các đồ nhi phải xa quê

vất vả kiếm sống, chỉ những câu hỏi thăm đơn giản đã truyền đạt sự quan tâm yêu thương vô bờ của Thầy. Hôm nay chúng ta có đủ duyên phận, có căn cơ tốt, tổ tiên có đức, mới có thể đến Đài Loan cầu Đạo và tham dự Pháp hội, để cứu huyền thất tổ cùng chiêm quang. Thầy đã từ bi nói với các đồ nhi rằng: căn bản của việc thay đổi số phận chính là “thay đổi lòng người thuận theo ý trời”! Chúng ta phải làm thế nào đây? Trong lớp học phải chú ý lắng nghe, cố gắng tiếp thu đạo nghĩa, bắt đầu từ việc thay đổi tư duy, luôn nở nụ cười trên môi, chính là chìa khoá để mở ra chiếc hồ lô của bản tánh, có như vậy phúc khí sẽ thường xuyên đến với chúng ta! Người Thầy từ bi còn yêu cầu chúng ta giơ tay ra, để kéo mép môi lên, tự tay mở ra chiếc hồ lô, khi đó mọi người đều cười thật tươi, cười thật to, cả Phật đường đều tràn ngập một niềm hạnh phúc và hoà khí.

Thầy cũng không quên nhắc bảo các đồ nhi, việc

thay đổi số phận phải xuất phát từ hành động của bản thân, hơn nữa phải biết phát tâm từ bi, quảng độ chúng sinh, hành thiện bố thí, truyền bá đại Đạo cho thật tốt. Thầy đã khen ngợi mọi người là có trí tuệ, còn rất năng động yêu cầu chúng ta giơ ngón tay cái lên để động viên cho bản thân mình “Thật tuyệt vời! Hoan hô! Hoan hô! Hoan hô!” và thế là tiếng hoan hô vang lên không ngớt! Thầy còn từ bi tặng cho mỗi người một viên kẹo “để miệng các con luôn ngọt ngào, nói chuyện cũng ngọt ngào”, dùng hành động thiết thực để biểu hiện Đạo, thường xuyên trở về Phật đường để tiếp nhận Phật quang phổ chiếu, luôn có tâm tốt, tìm được chủ thể của sinh mệnh, không nên bị cuốn theo vòng xoáy đánh mất bản thân. Tuy rằng chúng ta không được nhìn thấy hình thể của Thầy, song nụ cười từ bi của Thầy như xuất hiện trước mắt chúng ta, chọn đúng cơ duyên để khích lệ động viên chúng ta, và làm cảm động tất cả mọi người có mặt tại Phật đường.

Hai ngày Pháp hội đã trôi qua nhanh chóng, chúng ta có thể ngồi tại Phật điện đón nhận sự giáo huấn của Phật pháp, hiểu rõ ý nghĩa thực sự của cuộc đời, như lời từ bi của Thầy “thật không đơn giản”, là do có sự tích lũy nhân duyên bấy lâu, có sự hộ trì trợ đạo của chư thiên tiên phật, vạn tiên bồ tát, có sự hi sinh vô vi của các vị điểm truyền sư, nhân viên phục vụ, chúng ta mới có được cơ hội tốt như vậy. Sau khi kết thúc lớp Pháp hội, cũng là lúc chúng ta bước vào một chặng đường mới trên con đường tu Đạo, nguyện cho mỗi người chúng ta đều có thể thay đổi lòng người thuận theo ý trời, phát huy chân lý, truyền bá đại Đạo, để cho chiếc hồ lô của bản tánh luôn luôn rộng mở, từ bên trong lẫn bên ngoài chúng ta đều hiện lên nét vui vẻ hoan hỉ của việc đắc Đạo, có vậy mới không uổng cho cơ duyên được đắc Đạo kiếp này, và không phụ lòng Thầy Tế Công Hoạt Phật đã từ bi kiên nhẫn thành toàn động viên!

敬天地。禮神明。愛國忠事。敦品崇禮。
孝父母。重師尊。信朋友。和鄉鄰。改惡
向善。講明五倫八德。闡發五教聖人之奧
旨。恪遵四維綱常之古禮。洗心滌慮。借
假修真。恢復本性之自然。啟發良知良能
之至善。己立立人。己達達人。挽世界為
清平。化人心為良善。冀世界為大同。

ĐẠO CHI TÔN CHỈ

Kính thiên địa Lễ thần minh Ái quốc trung sự Đôn
phẩm sùng lễ Hiếu phụ mẫu Trọng sư tôn Tín bằng
hữu Hoà hương lân Cai ác hướng thiện Giảng minh
ngũ luân bát đức Xiển phát ngũ giáo thành nhân chi
áo chỉ Khắc tuân tứ đại cương thường chi cô lễ Tẩy tâm
địch lạc Tả giả tư chân Khôi phục bản tính chi tự nhiên
Khởi phát lương tri hướng năng chí chí huân Kỷ lập lập
nhân Kỷ đạt đạt nhân Văn thể giới vi thanh bình Hoá
nhân tâm vi lương thiện Kỷ đề giới vi đại đồng

IKTCDS